



A MAGYAR VENDEGLŐS ÉS KÁVÉSIPAR, A HAZAI ÉRDEKEIT FELKAROLÓ
ÉS IDEGENFORGALOM ÉS A HAZAI BORGAZDASÁG SZAKKÖZLÖNY.

SZERKESZTÉSI ÉS KIDJÁ
FLÓR GYŐZŐ

TARTALOM.

Kevés, de jó kocsmáros.

Vendéglősök sörgyára.

Ipartársulatok és a v.-sörgyára.

Borgazdaságunk. A boritaladó.

Egyletek, szövetségek. — Kocsmárosok orsz. szövetsége. — A veszprémi v.-ipartársulat. Országos p.-szövetség. Új ipartársulat.

A borralaló kérdése. (G. A.)

Levél a sörgy. ügyében. (S.)

Különféle közlemények. — Kérelem. Hymen-hírek. Wekerle és a boritaladó. Azok a veszprémi sza-

társok. A vend. sörgyára ügye Pécselt. Olcsó libapecsénye. Egy minta vármegyéről. Ihász György. Oda a revü... Rendszeres kávélopás. Kiténtetés. A Rákóczi-ünnepkből. Az ötletes éthordó. Apró hírek. Köszönetnyilvánítás. Gyászrovát.

A győri vendéglősök Komáromban.

Üzleti híreink.

Hétről-hétre. A jó ösmerősök. Előadás. Aki nem áll szóba mindenkivel.

Szerkesztői üzenetek. — Helyeszközlő. — Üzletek vétele és eladása. —

Hírdetések. — Utmutató.

ORSZÁGOS
VENDEGLŐS SZAKKÖZLÖNY

FOGADÓ

ORSZÁGOS
PINCÉR SZAKKÖZLÖNY

VOLT SZEGEDI „UJKOR“

A MAGYAR VENDEGLŐS ÉS KÁVÉSIPAR, A HAZAI ÉS IDEGENFORGALOM ÉS BORGAZDASÁGI ÉRDEKEK SZAKKÖZLÖNYE

Előfizetés: Egy évre 12 kor. Félévre 6 kor.
Negyedévre 3 kor.Szerkesztő és lapfőigazgató:
FLÓR GYŐZŐ.Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VIII., Rákóczi-ut. 13. sz.

Nem sok, de jó kocsmáros.

Dr. Wekerle Sándor miniszterelnök és pénzügyminiszter azt mondta az országos kocsmáros kongresszus nála tiszteltgett nagy küldöttségének, hogy nekünk (már t. i. az országnak) nem sok, hanem jó kocsmáros kell. Ezt a mondást, bármelyik oldaláról kommentáljuk, nem értelmezhetjük másképp, mint hogy az országnak érdekében áll, hogy jó kocsmárosok foglalkozzanak az italmérési iparral, de ezek egészsz-tálhassanak is.

A „jó“ kocsmáros fogalma, a miniszter szavai szerint tehát nem lehet más, mint hogy a kocsmáros szakember legyen, elméleti és gyakorlati tudás és tapasztalat képezze az alapját iparának önálló gyakorlásában. De legyen hozzá anyagi tehetsége is, hogy szakudását ne csak önmagának értékesíthesse, hanem, mint adóval és illetékekkel könnyen megközelíthető hópolgár, az államnak is hasznosítható közvetítője legyen a hazai bortermelésnek.

A jófogalmu kocsmáros tulajdonosának tehát több rendbeli hivatása van. Ez sajátosága a mi iparunknál! A kocsmáros első sorban az államnak dolgozik. Mert akár marad neki valamely haszna az üzlet forgalmából akár nem, első sorban az adót és illetéket kell lerónia, mert másképp veszélyeztetve van az üzlete. Hátrékel-nél a finácé rögtön az italmérési-engedély bevonásával fenyeget és igen hamar váltja be a fenyegetést. De éppoly fontos a háziur érdeke; a lakbér éppoly pontos legyen, mint az adó és illeték, mert másképp meg a háziur vágja el az üzlet fonálát. Nem csekélyebb az érdeke a szőlőtermelőnek és sörgyárnak. Ezek már valóságos napszamos munkákat kénytelenek vége-zni.

És az a kocsmáros, ki mindezen feltételeknek megerősítés nélkül meg-lehető forgalommal eleget tud tenni, az a miniszter felfogása szerint „jó“ kocsmáros.

Amde utóbbi időben azt vesszük észre, hogy a miniszter ezen intenció-jának érvényét is akar szerezni. Nem lehet manapság olyan könnyen italmérési-engedélyhez jutni, mint azelőtt. Kezdi már az engedélyeket bizonyos számarányhoz kötni és ilyen módon

elélet akarják venni annak, hogy az italmérések száma annyira elszaporod-jék. Ha ezt az elvet következetesen betartják, akkor idővel tényleg keve-sebb lesz a kocsmák száma és fej-lődni fognak a miniszter felfogása szerinti jó kocsmárosok. Hogy milyen tulajdonsága legyen a „jó“ kocsmá-rosnak, azt fentebb már elmondtuk, mint olyan véleményét, mely — a do-log természeténél fogva — a minisz-tertel szemelheti.

Ide tartozik azonban még a képe-sítés megállapítása és a kényszer-egyesülés, t. i. a szaktársulatra való belépés kényszere. Mindez a jó kocsmáros fogalmához tartozván és ha a miniszter kifejezett véleményével ellentmondásba nem akar jutni, — kö-vetkezetesen így kell kiepítenie a mi iparunkat.

Vendégülösök sörgyára.

XXI.

Az általunk elhintett mag, — leg-nagyobb örömrünk és elégtételünkre — gyönyörű termő rügyeket fakaszt. Cserje meg, mely kellő műveléssel és szakszerű ápolással nemcsak a gyümölcsöt fog teremteni. A sörfőző és malátagyár létesítése ma már nem utópia, hanem megvalósítható tény, mert a vendégülös-ipar gazdasági köz-érdeket ölel fel. A nagytökés sörgyá-ruk és az azok fizetett szócsövei még midig kivihetetlennek mondják. Az ő szempontjukból el is hisszük nekik, mert a vendégülösöktől, kávésoktól és kocsmárosoktól eddig polipimodon ki-harcsolt százezrek, mint tiszta haszon, egy kissé csökkeni fognak, és hogy ez a csökkenés faj, azt elhiszük. És mert ezt most már biztosan tudják, hát a struc-fortélyhoz szegődnek. Nem akar-ják látni a mozgalmat. És mert a mozgalom lavinaszerűleg halad előre és mégis kénytelenek róla tudomást venni, hát a tagadó — önámító esz-közéhez nyulnak.

Hát mit gondolnak az italmérők ki-zsakmányozói? Azt hiszik tán, hogy nekik visszavonhatatlan szabadalmuk van előbb kartellbe lépni és azután az italmérőt kezelni-lábanál megköltözni, hogy nekik napszamos munkát vé-gezzen és ezenfelül még fizesse a megállapított nagy sörárakat, és —

meg ne moccanjon, mert másképp még drágábban fizetik meg a gyártma-nyukat. Ez a kedélyes állapot, mely az italmérőket folyton károsítja, meg fog szünni, mert megszűnnie kell! Az italmérő-iparosok öntudatra ébrednek és szabadulni igyekeznek a polip ölelő s öket összeroppanással fenyegető kar-jaiból. Öntudatra an cselekednek, midőn a saját sörgyárukat iparkodnak föl-lítani. És meg fogják alapítani az eszmét saját boldogulásukra.

Elég volt a várakozásból, elég a tü-relemből! Ha a vendégülösök, kávésok és kocsmárosok mint fogyasztók nem volnának képesek saját sörgyárukat létesíteni, ugyan ki volna erre képe-sebb? Maga a részvényes egy szemé-lyben a sikerelő is! És az ilyen vállalat ne fizesse! Csak azok szemé-lyben nem, kik eddig harcsoltak. Ven-dégülösökkel teljesen tisztán látnak már és nagy arányban jegyzik a részvé-nyeket.

Szaktársaink! Ne hallgassanak a hamis proféták szavára, mert ezek anyagi hasznukat látják veszélyeztetve. Gondoljanak végre saját magukra és je-gyezzenek részvényeket, hogy a nagy mű, a magyar vendégülös-ipar dicsőse-gére, mielőbb befejezést nyerjen!

Ipar-társulataink és a vendégül sör-gyára. Hazai vendégülös-ipartársulataink, egy kis kivétellel már mind a vend. sörgyára ügyéhez szegődtek. Iparunk közgazdaságának e fontos, nagy jelentőségű ügyét mind átértékelt és annak megvalósítására mind öszin-ten törekednek. Az egész szakma jelen és jövő jólétére, az összeségre és min-den szakmai intézményünkre nagy kihatású sörgyári vállalat létrejövete-lén a Budapesti kocsmárosok és a budai vendégülösök ipartársulátán kívül: az ujjesti, a győri, somogy-vármegyei, soproni, pozsonyi, szabadgyári, székesfehérvári, veszprémi, beszterceti, komáromi, stb. ipartársu-lataink és számtalan nagy és kis vá-rosrnak vendégülös-társadalma fírad igazi ügybuzgalommal, igazi lelkesé-ssel. Mert tudják, érzik, hogy e nagy közgazdasági vállalkozás nemcsak Pet-ánovics, Molnár, Horváth, Gombós, stb. fogados és vendégülösöknek, hanem mindnyájának, minden vendégülös és kocsmárosnak ügye.

BORGAZDASÁGUNK.

A boritaladó.

Lapunkban már megemlékeztünk arról az akcióról, mit a »Magyar szőlősgazdák országos egyesülete« a boritaladó eltérése érdekében indított meg. Megokolt előterjesztése eljutott illetékes helyére, de hogy milyen eredménnyel fog ez járni, azt talán még a mostani kormány fogja eldönteni, ha Isten kegyelméből sokáig marad a helyén.

A kiválonom megokolása egész tanulmány, nagy gondnal és szakszerűséggel összeállított munka, mely megérdemli, hogy nemcsak a szőlősgazdák, hanem az italmérésről foglalkozó szakörök is ismerjék.

Amennyire lapunk szűk tere megengedi, kivonatossan bemutatunk néhány részletet a szép munkából.

A bevezetés kimutatni igyekszik, hogy a bor értékesítésének nehézsége folytán *tuitermelés* fog beállni. Ezt az igazságot, hogy a *borfogyasztás* hazánkban az utolsó évtizedekben jelentő mértékben *csökkent*. Rámutatnak a nagy áldozatokra, miket a gazdák és az állam is hoztak a szőlőterületek felújítására és azután kérdik, hogy mindennek a nagy fogyasztási visszaesés legyen-e a gyümölcse? A fogyasztás csökkenése természetesen a készletek torlódását vonja maga után és ha a kínálat nagyobb a keresletnél, árhanyságot következik be. A gazdák a mai évi termés értékét 120—150 millió koronára, a 503.000 hold szőlőterület művelését 40 millió napszám-szükségletre becsülik. A bor termeléséről, kimeréséről és a vele összefüggésben álló iparágakban foglalkozók, valamint a művelési munkák végzésében alkalmazott egyének számát $2\frac{1}{2}$ millióra teszik és ezzel mintegy fontos közgazdasági érdekké indokolják a borfogyasztás elősegítését a boritaladó-törléssel, illetőleg leszállítással.

A felterjesztés ugyanis azt sürgeti, hogy a *boritaladót szállítsa le a kormány és a bűzi fogyasztást tegye adómentessé*, a rekompenzációt pedig szerezze be a pálinkaadó felemelésében. A bor ilyenpen olcsóbbá válik, a fogyasztás emelkedik és a borkereslet ismét fellendülne. Ki van mutatva, hogy az állam ezidőszert a borok tulajdonzó nagy részét a boritaladóval 50—70 százalékkal drágítja.

Budapesten pl. bor után (hkliterenként) 12 k. 92 f.; bormust és szőlőcetre után 9 k. 70 f.; borseprő után 4 k. 30 f. az italadó. A bécsi adóval összehasonlítva magasabbak a budapesti adótételek 40—45%-kal; az osztrák tartományokban fennálló adó-tételeknél pedig 2—300%-kal magasabbak a mieink.

Példát hoznak fel a francia borfogyasztással, melynek adóját teteme-

sen leszállították és a fogyasztás nem remt arányban emelkedett.

Van azonban a dolgozatban egy pont, melyvel az italméresi-ipar szempontjából nem érthetünk egyet. Ez pedig az a kiválonom, hogy a bortermelő 50 literen alul is adhasson el bort. Ez közleldest jelent a kis mértékben való árusítás elvéhez amit megengedhetőnek nem tartunk. Mert ha vannak panaszai és sérelmei a bortermelőeknek, amit elhiszünk, hogy vannak, úgy hívják el a bortermelőket, hogy az italméresi iparosoknak, vendéglősök és kocsmárosoknak aránylag még több bajuk és sérelmeik vannak. Ezeket fokozni nem szabad, hanem azok megszüntetése a termelők érdekében is fekszik.

Egyebekben figyelemre méltó a felterjesztés összes indokolása és az italméresi-ipar érdeke is megköveteli, hogy a boritaladó teljesen törlőttessék.

A Vendéglősök orsz. sörfőző- és malátagyára r. t. szerv. bizottsági irodája (*Bpest, VI, Teréz-körút 19*) ez uton is értesíteni kívánja fogadó, vendéglős és kocsmáros szaktársainkat, hogy a hozzá intézendő bármely kérdésre mindenkor készséggel nyújt fölvilágosítást. Részvenyjegyzési ıvek és egyéb iratok tájékozás végett ugyanott szerezhetők be.

EGYLETEK, SZÖVEIKEZETEK.

Kocsmárosok országos szövetsége.

A f. é. szeptember havában tartott országos kocsmáros kongresszus — mint közismertese — elhatározta, hogy a kocsmárosok részére országos szövetség létesít és az elımunálatokkal a budapesti kocsmárosok ipartársulatát bízta meg. Mint értesülünk, az említett ipartársulat már javában dolgozik a szövetség szervezésén és mihielyt elvégzi az elıkészítési munkálatait, értekezletre fogja meghívni a fıvároshoz közelebb fekvı városok és községek kocsmárosait, hogy a jövı évben *Szabadkán* tartandó országos kocsmáros kongresszuson a szövetség, mint befejezett tény, megalkulhasson.

A veszprémi vendéglős ipartársulat megalakulása. Veszprémmegyei szaktársaink, mint azt egy tavaszi és későbbi számunkban megirtuk, egy az egész megyei vendéglősség érdekében méltó céltüestület alakítására mozgalmat indítottak, melyvel kapcsolatban még a tavasszal gyűlést tartottak, amelyen az ipartársulat szervezési munkálataira, Cservenyi Ferenc elnökkel az élén bizottságot választottak. Ezen elıkészítéket után Cservenyi Ferenc ideigl. elnök okt. hó 16-án Veszprémbe, a »Koronaa fogadó nagyertermébe hívta össze az alakuló közgyűlést, amelyen helybıl és a megye minden részébıl vagy 140-en jelentek meg. A népes közgyűlést Cser-

venyi elnök nyitotta meg, s miután melegt szavakkal üdvözölte jelenlévı szaktársait, az ipartársulat fontos szükségességét hangoztatta; ezután »Veszprémmegyei szállodások, vendéglősök, kocsmárosok és kávéskó ipartársulata« címen kimondották a tıstület megalakulását, melynek tisztikarába a következıket választották be: Elnök lett: Cservenyi Ferenc (siófoki fogadós), alelnökök: Werner Károly vendéglős (Veszprém), Szilinszky Lajos (Pápa); jegyzık: Helein Jakab és Széll István és ügyész: dr. Benkó Károly. Választmányi tagok lettek: Kreutzer Ferenc, Huszár György, Tuskés Pál, Payer Károly, Benis Lajos, Kovácsics Gyula, Szabó József, Zuschmann János, Gául János, Lengyel Ignác, Schwarc Ignác, Neuman Ferenc, Lorche Adolf, Vági Lajos, Forintos Vince, Stegman Márton, Schwarc József, Striebl János, Maszy János, Keserı Boldizsár, Rosenberg Pál, Weil Adolf, Timár András, Szalmásy József, Maróthy Gyula, Schmidek Ignác, Török József, Stern József, Mesterházy Kálmán és Szenté József. Számvizsgálók lettek: Hindler József, Steiner Samuel, Mézsiáros Mihály, Szabó János és Deutsch Jakab. A tisztikar megejtésével a sérelmes zárorai szabályrendelet megváltoztatása miatt a megyei közgyűléshez fölirni határozottak, majd az évi költségvetést állapította meg a közgyűlés. A »Veszprémmegyei vend. ipartársulatának« egyébként elsı fontos ténye az volt, hogy a közgyűlésbıl kifolyólag egy költődséget menesztett a pénzügyigazgatóhoz, akinek a korlátolt italmérkő kihágásait panaszolta el és kért eziránt orvoslást. A p.-igazgató az ipartársulat küldöttségnek ez ügyben a legmesszebb menı támogatását ígerte meg.

Országos Pincér Szövetség. Egy győri fıpincér szaktársunktól vesszük a következıket: — Nem tudom megérteni, hogy egy oly intézményért, amelyre ugyancsak elégtő szükségünk volna, alig lehet tapasztalni valami kis érdeklődést, s hogy kártársaimat a közönyösség még ma is annyira fogva tartja, mint ezeltıl 10—20 esztendővel. Akkor megtörténhetett az, hogy a közérdekvágó dolgokat semmibe se vették, mert minden pincérnek, egy a fıpincérnek mint a segédpincérségnek sokkal jobb mondatni — gondaitan volt a sorsa. Ha akkor valaki egyik vagy másik helyen nem boldogult, a harmadik helyen bizonyára zöldárra vergıdött é pedig rövid idő alatt. De máma — küddés az élet. Helyzetünk mindinkább rosszabbodik, s ma holnap még a meglévıt is elveszítjük, ha egymás segítségét nem keressük. Miután pedig egymásra vagyunk utalva, azon kell lennünk, hogy egy olyan intézménynek vessük meg alapját, amely érdekeinket minden irányban és mindenfelé szemben képes lesz megvédeni. E cel-

ból én nagyon üdvöskönnék vélem az Orsz. p. szövetség, amelynek keretén belül nemcsak helykövetítés, hanem a többi hasonló fontosságú kérdéseinket is megoldhatjuk.

Uj ipartársulat. A „Somogyvármegyei Vendéglősök Egyesülete”-t követő szabadkai, veszprémi (az újja alakult nagyvárdi) és a kolozsvári ipartársulatokat ismét egy új ipartársulat követi. Szekszárdi szakértésaink indítottak újabb mozgalmat, hogy a megye területén lévő fogadók, vendéglős, kávé és kocsmárosok érdekében egy ipartársulatot létesítsenek. Az új testület szervezési munkálatait most folynak, melynek befejeztével s lehetőleg már e hó folyamán az alakuló közgyűlést is megtartják.

A borravalló kérdése.

Majdnem annyira aktuális kérdés a borravalló kérdése, mint a cselédkérdés vagy a nőemancipáció problémája, de mindenesetre sokkal fontosabb és sürgősségét tekintve, sokkal aktuálisabb amazoknál.

Bajos dolog a borravallóügynek olyan oldalát találni, amelyikről a sajtó még meg nem világított volna. Az is bizonyos és fölszöveges munka volna mezzonyitgatni, hogy a borravalló rendszernek hány és miféle hátrányai vannak, mert ez a ma már kétségen felül áll.

Csak összegezve rá akarunk mutatni azokra a felszövegekre, amelyek értelmetlenül teszik, hogyan honosodhatott meg annyira és miért olyan nehezen kiriható ez a minden tekintetben rossz szokás.

Megvilágítjuk a kérdést három oldalról: a vendég, a pincér és a gazda szempontjából.

A vendégre a borravalló horribilis terhetek ró. Elég utalnunk arra, hogy ha betér a kávéháza egy pikolóra, a következő költségvetést kell csinálnia: a felszolgáló pincérnek 6 fill., az újsággyerekek 6 fill., a ruhatáros fiúnak 6, a fizetőpincérnek 6 fill., ez összesen 24 fill., tehát annyit mint a pikoló ára. Azokban az üzletekben, ahol drágább egy kávé, több borravallóra is reflektál a személyzet úgy, hogy a borravalló következetesen megduplazzza a fogyasztás árát. És próbálja csak valaki a borravallózást mellőzni vagy kisebb borravallókat osztogatni, megkeseríténi életét a gyors (?) kiszolgálással: este 9 óra lesz, mire megkapja a reggelikévéjét! Ezért kívánatos a vendégek szempontjából a borravalló eltörlése.

A pincér egyéni értékének lealázása a borravalló. Vagy embernek tekintik-e a közönség, akik fillereivel megélezz a megelőzésben? A koldus,

akinek aprópénzüket odadobják, egyszerűen ajándékot kap ezáltal, melyért semmi szolgálatot sem tesz és a koldus lenézi az ember. A pincér, a hitvány 4-6 fillérért még keservesen dolgozik is. „Milyen nyomoruság is az”, — gondolja a vendég — „hogy az én garasomért ennyit kell dolgoznom ennek a szánalmas pincérnek!” Lesz-e tekintélye aztán a pincérből lett vendéglősnek vagy kávésnak, ha ilyen könyörödőannékből — mert a borravalló csak ennek mondható — vagyont szerez is magának.

Itt aztán már eljutottunk a gazdák szempontjához. Minden vendéglősnek és minden kávésnak arra kell gondolnia, hogy ő is ilyen 4 fillérért küzködő pincér volt, akivel lealázom, megvetőleg, kicsinylőleg bánhat a vendég, ha a borravalló odaveti neki. De ne tévesszünk szem elől még egy praktikus szempontot, azt t. i., hogy a borravalló milyen befolyást gyakorol a személyzet megosztására. Azok az üzletek, ahol nagy a forgalom és így egy-egy pincérnek több borravalló jut, ennyelük az összes jó erők, a jó pincéreket. Mi marad tehát a kisebb forgalmu, de azért jövényt üzletnek? A pincérség selejtese, amelyet már a nagyforgalmu üzletekből elbocsátottak, hol ilyen, hol olyan okokból. És a vendéglős, kávé stb. minden üzleti érdeke ellenére is érje be ezzel a kétes existenciából alakult pincérsereggel, csak azért, mert az ő üzletében véletlenül nem hagy olyan sok garast az asztalon a vendég.

A borravalló minden tekintetben oktalan és helytelen szokás és csak azért ragaszkodik olyan görcsösen hozzá a mai kor is, amely pedig belátja hátrányait, mert az emberek épp olyan könnyen szoknak rá a rossz szokásokra, mint a mily nehezen szoknak le rólok.

Aki keresztyülviendi a borravalló eltörlését, érdemel legalább olyan szobrot, mint Washington.

Grosz Adolf,

szabadkai vasúti vendéglős.

Közöltük ezt a cikket, úgy amint beküldték és nagyon kívánatos volna, ha az érdekelte felek: a vendéglőség és pincérség, de maga a közönség is, hozzájárulnának. A borravalló kérdése megoldandó éppúgy, mint sok más szociális kérdés. Csak a megoldás módját kell megtalálni. És nincs kizárva, hogy ha többen hozzászólnak, leszűrődik valamelyes kibontakozás, mely úgy osztályosainkat, mint a közönséget kielégíti. Az eszmecserére, tekintve az ügy fontosságát, készséggel engedünk teret lapunkban.

A szerkesztőség.

Levél a sörgyár ügyében.

Tisztelt Szerkesztő ur!

A „Vendéglősök orsz. sörfőző- és malátagyárának” kérdéséhez kívánok hozzájárulni, mely okból szíveskedjek alábbi soraimnak b. lapjában helyet szorítani.

Tehát végre-valahára öntudatra ébredt és a közös teremtés terére akar lépni ez a kar is, amelyikről azt hittük, hogy nem tud egyebet, mint minden jobb kabátu ember előtt engedelmes és alázatosan fejet hajtani. „Jobb későn, mint soha”, tartja a közmondás s bárha már majdnem későn van: *ép a tizenkettedik orájában ébredezik lethargikus álmából Magyarország vendéglőse, hogy megmentse magát azon szegényletes helyzetből, a melybe a kartelos ember-vásárlók sodorták.*

Minden öntudatos, magát ezen szakértársadalomhoz számító egyéneknek részen kell lenni, hogy az ébredést felhasználva, a szakmája létkérdésének fonálát kezébe ki ne ejtse, mert: *e vállalat létesítése képezi próbakövet a szakéletképességének.* Ha elbukik a megkezdett mozgalom, a kizsákmányoló kartelizmus teljes ereje tudatában, a már felis tönkretett iparagát még erősebben támadva, egészen s ugyannyira tönkre teszi, hogy még védekezni is lehetetlen lesz ellene. Ellenben, ha a megkezdett mű — mint az összetartozandóság erejének próbaköve — létesül: egyfelől alapját képezendi a jövőben létesítendő egyéb szükségletet szervezőknek és legalább is megakasztja az örökké éhes kizsákmányolókat kapzsiságát és az élni és élni hagyini elvét teremt meg.

Tudom, nehéz helyzetben vannak kartársaim és pedig a nagy leköltöttség miatt, úgy, hogy mozdulni is alig mernek. De hát ép ez a bizonyíték arra, hogy *mindenáron*, minden eszközzel oda kell hatnunk, hogy ez az állapot szűnjék meg. *Minden vendéglőse, minden kávésa, kocsmárosa e hazának csak egy résznyét jeygezzon és mint a mesebeli szabadító, meg fog jelenni a vendéglősök országos sör- és malátagyára.*

Hiszem, hogy kartársaim megértik — mint egy része már megértette — a *kor intó szavát* és ezen kérdésnél, a midőn a magyar vendéglőségnék *anyagi becsületéről* van szó, készséggel járul annak megmentéséhez.

Kolozsvár, 1906. nov. hó 11-én.

S., vendéglős.

KÜLÖNFELE KÖZLEMENYEK.

Hymen hírek — *Fábrly Gyula*, a gödöllői Központi fogadó főpincére s a fővárosi Bristol fogadó jóhírnevű szakácsának. *Fábrly Istvánnak* testvérét, a b. e. h. 8-an esküdtött örök hűségét Monoron *Schwartz Juliskának*, *Schwartz*

József vasuti tisztviselő bájos leányának. Az esküvő után a fiatal pár nász-utra ment. — **Friedrich Elzát**, Friedrich Herman volt fogadó bájosa leányát, **Király Gusztáv** kirakartrendező jegyezte el Budapesten. — **Révész Bertalan**, kassai főpincér, december hó 18-án tartja egybekelést Eperjesen **Feld Rózsika** kisasszonnyal, **Feld József**, ottani tekintélyes iparos leányával.

Wekerle és a boritaladó. Az állami költségvetés pénzügyi tárcájának bizottsági tárgyalása alkalmával szóba került a boritaladó leszállításának kérdése is. Wekerle miniszterelnök mint pénzügyminiszter elismerte a kiválalom elvi jogosultságát, de a mai viszonyok közt ígéretet nem tehet. Amilyen szakember Wekerle, nem akarjuk hinni, hogy a furdóvízzel együtt a gyermeket is kiönteni akarán és megfontolást tárgyálják-e tenni, vajjon nem rekompenzálódik-e a fogyasztás emelkedésével a boritaladó leszállításának hányada.

Azok a veszprémi szatócok. Sok sző esett már ezekről a derék *kisbaltosokról*, itt is és másutt is, de legtöbbet a veszprémben megjelenő „*Népakarat*”-ban. Mossa őket ez a derék lap, mint a zaporesz, de hiszen úgy látszik, hogy szerezcent mosott, mert a veszprémi szatócok azután is úgy folytatták a *korlátlan italmérést*, mint annak előtte. Szóval az adott hatáskört túlhágták s a vendégesség és kocsmároság rovására mérték derűre-borúra, literenkint és poháran-kint a bor- és sör italt. S a pénzügyigazgatóság vajjon mit tett, hogy járt el az italmérési engedéllyel mindenféle módon visszaelő veszprémi szatócokkal szemben? Hát bizony nem eszelekedett mást, mint amit mi egy augusztusi számunkban írtunk, s amit a veszprémben megjelenő „*Népakarat*” egyik többi száma „*Igéret*” című vezércikke a „*Veszprémi vend. ipartársulata*” megalakulásával kapcsolatban mond el. Ezt a cikket sokaknak, de különösen a veszprémi pénzügyigazgatóság épülésére itt ösmerteltjük:

Megyebeli vendéglőseink iparegysülletté alakulás alkalmával tisztelgetek a pénzügyigazgatónál is s felhívattam figyelmét a korlátolt italmérők hatatlan visszacsézésére, kérvén őt, hogy a korlátlan italmérők egzisztenciáját veszélyeztelő bajt orvosolja.

Mi részünkről már évek óta emeljük a panaszt lapunk hasábjain a korlátolt italmérők kihatásai miatt, sőt megnevezünk több ily „*élelmes*” korlátolt italmérőt. És nem történt semmi. És a panasz maradt. A mai kormány orvoslására még csak kísérlet sem tételt.

Vendéglőseink most személyesen emeltek panaszt e tárgyban. A pénzügyigazgató ígéretet tett, hogy a korlátolt italmérőket ráncba szedi irgalmatlanul.

És ígérete a korlátolt italmérők jót mosolygatók egy-kettő kivételével — és azóta is tovább merik az iltal korlátlanul, törvényletlenül, hivatásos és nagy adóterhet viselő korlátlan italmérőink rovására, szóval kárára.

Talán huszadszor hívjuk fel most erre a pénzügyigazgató figyelmét.

Végre tegyen valamit ez ügyben, fejtsen ki nagyobb erőfeszítést, ha kell személyesen, ne hogy az erélytelenséggel vendéglőseink tönkretétele elősegítsék.

És hogy ígérete ne maradjon csak amolyan üres ígéret!

A vend. sörgyári ügye Pécssett. Mint értesülünk, a pécsi vendéglők ipartársulata a múlt napokban ülést tartott, (amelyen állítólag egy bpesti szaklap is képviselve volt). Az ülésen állítgató az alakulóban lévő vendéglők sörgyára ügyében lelkes beszédek mondták, és fölkerített a vezetőséget, hogy hason oda, miszerint a vendéglőseknél ezen legelső rendű ügyében a baranyai szaktársak szintén tájékozva és fölzsóltva legyenek arra, hogy a „*Vendéglők orsz. sörfőző-és malata gyára*” alapításában — ha csak egy-két db részvény jegyzéssel is — igyekezzenek résztvenni. Nem tudjuk biztosan, hogy az eset egészen így történt-e, de ha tudósításunk kissé tolnozna, vagy ha az eset egyáltalában meg se történt volna, elvárjuk **Bóza József**ről, a pécs- és baranya vármegei vendéglők ipartársulata kiváló érdem elnökétől, hogy a vezetőséget alatt föl testüllet — a vendéglőséget kizsákmányoló kartelizmus megdöntésére irányuló ezen sörgyárakélt szintén támogattni fogja.

Rendszeres kávélopás. Bagoly mondja a veréhek, hogy nagyfejű. **Pollák** Bernát kávépörkölő feljelentette kocsisait, hogy egy zsák kávet lopott. A kocsis beismerle a lopást, de azzal védekezett, hogy a feljelentő gazdája a megbizótól többet lopott mint ő. A rendszeres vizsgálata meg is állapította, hogy Pollák a pörkölőse neki átadott kávémenyviséget alaposan megdézsmálta, még pedig elég furfangos módon. Ugyanis a pörkölde garatjába tolvajkészüleket illesztett és ez a mennyiségből 5—5 kilót elvont a nyers kávéból. A pörkölő kávé rostáján is van ilyen tolvajkészülek és az a készülek is dézsmált. Pollák mindenestre azzal fog védekezni, hogy nem ő lopott, hanem azok a tolvajkészülekek, tehát vagy azok, vagy pedig az büntetendő, aki azokat csinálta. Mint értesülünk a kárvallottak közt a Newyork, Balaton, Otthon, City, Adria és Munkácsi kávéházak vannak érdekelve, ugyszintén néhány nagykereskedő is.

Egy mintavármegyéről. Vasvármegyét régés-régtől „*minta*” vármegyének nevezik S e kitüntető jelzőre rá is szolgált az osztrák, steier-és horvátország által határolt derék vármegyé, amely a nemzet nagy dolgaiban, küzdelmeiben és harcaiban ugyan-csak mintaszertien vett részt és mindenkor a legderekasabban viselkedett. De nemcsak a jelenben és a közel-múltban (amidőn a hazának a legjobb férfiakat szolgáltatta), hanem ilyen volt Rákóci korában is Vasvármegyé. A legjobb kuruc vezérekkel és katonákkal (akiktől hadimesterségét ta-

nulni messze Erdélyországból és a nagy Alföld tájáról jöttek) Vasvármegyé rendelkezett. Ő nevelte Sibriket, Eszterházyt és a Rákóciaval bujdosó több ily jeles hadvezért, kiknek leszármazottaik, Vas- és a szomszédos megyékben jelenleg is nagy számmal élnek. Meg is ünnepelte és talán a legbensőségesebb ünnepet ez a megye ilte, midőn a magyar szabadság első nagy katonáit az édes szülőhazába visszahozták. Az igen sok vendéglős és pincérnek szükebb hazája ezen szép ünneperől a „*Szombathelyi Ujság*”, Vasmegyének ez a jó magyar szellemű lapja, számolt be, mely ezen alkalommal nagy tartalommal és nemzeti színes kerettel jelent meg. S nekünk, a kisebb hazához tartozóknak a hazai lapok közt ezen egyetlen nemzeti színes újságot jól eset látni, de még inkább tudni, hogy a legszebb díszben megjelenő lap a minta vármegyé lapja volt.

Ihász György barátunk legutóbb megjelent számában kollégialis előzékenységgel nyugtazza a „*Fogadó*” utóbbi számában rámet érkölsi — círogatásokat. A hatással is meg az elismeréssel is meg vagyunk elégedve és hogy az anyaghiány nála már régen kronikus bajja fejlődött, megengedjük, hogy ezt az elismerésünket is közölje. Hogy (a kis hamis) miert ellensége az alakuló vendéglős sörgyárnak, azt jónakul gondolkoDNA nem árulja el, hanem megerősíti azt a régi közmondást: beszélni csak ezüst, — hallgatni már aranyértékű.

Pincér nyuzdák. A mi pincérnépünk ilyen bízhezők címmel ruházta föl azon bankesportokat, melyek főpincéri ovadékköleszők nyújtásával segítik leszedni róluk azt a csekély keresztvizet, amit még a helyeszkölő és még ennél is „*pekkesebb*” sorsuk rajtuk hagyott. Cselekszik pedig ezt a miveletet aképen, hogy megfelelő hatványozott kamatok mellett óvadékokat tesznek le főpincérek helyett, ami ugyan még a legkisebb baj volna, mert a nagyobb kellemetlen (és soha meg nem térülő) kiadásokat a tagsági, beiratási, alapbiztosítási, veszteségbiztosítási stb. ily című paragrafusok okozzák. Ha mindehez még az is hozzá vesszük, hogy ezen óvadékköleszők főpincérgyártelepek, s mint ilyenek igen sok fiatal főpincért a legsiralmasabb helyzetbe juttatnak, arra nem is nézve, hogy a 2—3—4 ezer ft. összegű óvadékokat is meghonosították: a pincérnyuzdat elnevezés logikáját könnyen megérthetjük. De ami ezt még könnyebben megérteti, az a körülmény, hogy ezen nyuzdák mindjobjan szaporodnak. Most megint létesült egy, ami valam. Országos bankrésztvény társ. címet vett föl. Ha még egy-két ilyen társaság alakul, és több mint valószínű, hogy fog még alakulni, elfogjuk érni,

hogy ovadékbankjaink egymást fogják nyuzogatni, miután a pincérségen ilyen mivéletet nem lehet már teljesíteni.

Oléós liba-pecsenye (Fedák-Fredák vagy az élelmes kocsmáros.) Thádia nemjéje Ausztriát is megoldotta egy a Fedák Sárkötöz hasonló színészleánnyal és pedig oly formán, hogy e két derék hölgy között az utóbbi nevébe ékelődött egyet-r betűn kívül mi különbséget se tesz. Gyermek 6k mindben: rossz-játékban, jó alakban, helyes tómporban és lábikrában, sőt még az Autóobilj-sportra irányuló szenvedélyes hajlamban is. Mert hát az osztrák Fredák Mili is ugy autóbilezik, mint Fedák Sári, azaz a cselekyke eltéréssel, hogy a míg utóbbi gyerekek és emberek szokott összegzálnak, addig donna Fredák a majorján nagy számban tenyészelt libákat autóbiljözöz össze nagy primadonná gyönyörűséggel.

Amít ugyan Fredak asszonykának szabadságát nem áll tenni, annát inkább is, mert hiszen libákkal, plédle az azok még a sajátját is képezik, előnébe semmiféle büntetőítvány sem áll vonatkozásban. Igaz, hogy nem szép, nem helyes (különösen állatvédelmi szempontból), de végre is mindenki azt cselekszik a magáéval, ami neki tetszik. No meg aztán ha a közlelvény is megtalálja benne a maga hasznát, előnyét, hát akkor egészen rendben a dolog. Rendben lakói ugyanis cseppet se bánják, sőt imádják a sok liba elgázolás miatt Fredák primadonnát, akivel a közég élelmes kocsmáros a egységést kötött az elgázolt és gázolándó jószágokra, (még ha bivalyborjok is azok), melyeket aztán vendégfogadjójában a legelősből áron — adagjait 40—45 filléren — szolgálták ki. — A világ legelősből libapeseányt előidőzserint Rendbenben élvezik, s ebből az élvezetből még a legszegényebb rendbenben is kivesszi a maga részét, írja a parisi *«Le Blas»* újság a valamiképen hogy (és mindig élni) azt a historiat is előnébe épen, mert emellett igazságiért a felelőselet is ó réa háritjuk.

Kitüntetés. (Egy ipartársulat élén-séből). A pécsi- és baranya-megyei vendégfogadjó ipartársulata, a múlt hó folyamán ülést tartott, amelyen — hogy hogy nem — a Magy. Vend. és Kávé Ipar című lap egyik szerkesztője is megjelent. (Ennél a lapnál még olyan világot élnek, hogy egy fő-és felelős szerkesztőnek is szükségét érzik. Peiszé, «muszajé» rázni a — galagonyát). . . Szóval a pécsi vend. ipartársulat ülést tartott, s miután azon a fönti lap is képviselve volt, az ülés tárgyának fontosnak kellett lenni. Az is volt. Vágó S. titkárnak, amiért egy a miskolci kiküldetésre vonatkozó jknyvet dolgozott meg, ugyanilyen értelemben köszönet szavaztatott, a megjelent vendégekhez üdvözlés intézetett, majd pedig pincér-szakiskolai előadás tartatott. Lévéen az ülés aféle alkalmi: ugyanily pontánkerült szönyögére az is, hogy Petánovics Józsefnek, a »Fogadó-támadosaival (mi a tatár!...) szemben védelem nyújtatott. Igaz, hogy Petánovicsnak erre kevésbé sincsen szüksége, mert hiszen megtudja ő maga magát is védeni, de meg. arra sem, hogy ily ténnyel kapcsolatban a pécsi ipartársulat protokolumába kerüljön. Mindez azonban semmi, a java még csak most következett. Az ülés ugyanis aféle *kitüntetés*it tényt statuált, és pedig azzal, hogy a Magy. Vend. és Kávé Ipar című kiadványt hivatalos lapjának választotta. Ez már aztán

valami, ez — tény, és pedig nem is közönséges. Aféle rébusz az, hogy miért ezt és miért nem inkább a »Vendégfogadjó Lapját« helyezte ily magas piederására az ülés? Szóval rébusz ez, amit mi sehogy se vagyunk képes megfejteni. Egyet azonban konstátálhatunk és pedig a pécsi ipartársulatnak a M. V. és K. I. című lappal való szövetkeztésére, hogy: *jójeákat* neked pécsi vendégfogadjó kongresszus! *jójeákat* — Ócskai brigádéros!

A Rákóczi-Önnepéről. Kaszás Lajos, aki az ő jó göcei kurucsgárdáit mindenkor behoznyította, a Rákóczi ünnepek alkalmával szintén kitétt magáért és pedig olyképen, hogy e legelső volt, aki üzletét (a népszínházsal szemben Muir vendégfogadjót) föllobogozta és szönyegezte. Ez ugyan még nem lett volna föltűnő, mert hiszen a többi fogadóskók, kávéskók is így cselekedtek, hanem ami aztán következett. Derék vendégfogadjóskók ugyanis a zászlókkal valósgalál beerdözött főbejárata odaállított Farkas Pali bandáját, mely a diszes nagy seregrel ékesen nagy fejedelmet és bujdoszó társait élles-bus nottakkal fogadta és búcsuztatta. A kedves esemény, a kábjós cigány-zene kellemesen hatott és feltűnt mindenkinek, de különösen a metemben haladó zalaiknak, kiknek egyike, jóleső érzésnek önként adott kifejezést: Azt tudtam, hogy ezek a barnagyerekek is gőcsejek, de hogy olyan kurucok legyenek mint Kaszás Lajos, csak most látom.

Óda a revű, óda a rendszer, megbukott a főpincérek ellen irányított mozgalom. Minélfogva többé nem kívánják a revű rendszert, bárha ugyan a főpincérekért sem lelkesednek. Szóval, a főpincérek megmenekültek, nem söpörte el őket a bpesti p-egylet előnékének revű rendszeres eszméje. De nézzünk csak kissé bele a kartyába, hogy vajjon mi is történik, ha a revű rendszer, persze azon módon és alapon, ahogy az külföldön is van — létesül. Mindenekelőtt a főpincér átvalózik afféle üzletvezetővé, míg az éthördök számoló és éthördök pincérrekké, mely mivéletet teljesítik a számukra kiosztott 5—6 asztal körül. De nemcsak ily teendőt, mert a revűrendszerrel az is vele jár, hogy minden éthördő a saját helyét és eszközeit tartozik tisztán és rendben tartani, így az evőeszközöket mosni, fénysíteni, a padlót zsurolni, ketélni és minden ide tartozó (mama szolgai) munkát teljesíteni. Ugye bár ez nem kellemes munka, s ilyen nálunk még a borfűk vagy tanoncok se végeznek; ám kellemes ide, kellemes óda, ezt a revűrendszer magával hozza, s ebben, ha tán vannak olyanok, akik kételkednek, szerezzenek tájékozást a külföld és Anglia üzleteiben működött kártársaitól, majd ezek megfogják őket győzni, hogy bizony ottan mindezeknél még szolgálba teendőket is kénytelen teljesíteni az az éthördő, aki dolgozni és élni akar.

Az ötletes éthördő. Izlett a vendégnek az Eszterházy-röstélyos; az volt nézete, hogy ő ily jót még nem evett. Az éthördönök kijárt a dicserét és a jó — borralval. — Este megint előjött és —

Vadász-röstélyost rendelt, ami szakaj tott ugy nézze ki, mint a delben fogyasztott Eszterházy. Szól is az éthördönök, hogy mondáná meg, mi különbség van a kettő között. — Az kérem, hogy az Eszterházyknak jobb és a Vadász-röstélyosnak a baloldali van a körözet. S a derék vendég ezzel a vála-zsszal (de a röstélyossal is) teljesen meg volt elégedve.

Apróhírek. — Oválalaku billiárd asztal. A létező egy szőletes billiárd asztalnak nagy küzdelemre van kilátás. Ugyanis egy Barby nevű angol föltaláló az ovális tete-asztalt, mely eszmét aztán valami Don Gunársmusz nevű spanyol gyárossal egyetemben hamarosan meg is valóított. Az új módi asztalért Spanyolnban nagyon lelkesednek, de csak — mint hírlki, a matadorok. — **Bucus szavak.**

A fiatal pincérgárdának egyik fiatal törekvő, de már is ösmert tagját, a csecebből származó Cséke Lajost, szintén utóelőre a buszterdősök ifjak némezése. Katona lett. Ifjú szaktársunk előfölti érzelmeknek most azzal ad kifejezést, hogy ösmérsőibeze buscu szókat intéz. . .

A Rossz sőr. Van nekünk egy jó vidéki lapunk, a zalaegerszegi, »Magyar Páizs«, melyet olyan kitűnő magyarsággal szerkesztenek, mint ilyent még egyet se. A mult hóti száma e jó magyar lapnak, fölhozta a linzi-pizni, pizingi-izingi söröket, s miután a zalaiknak is megmondta a maga véleményét, azt ajánlotta, hogy inkább a nagyziknaiszi sör fogyasszák, ha már épenéségel muszáj inni valamit. . . Hát hiszen igaz, ami igaz, de hát az is szent valóság, hogy a k-i sörnél rosszabb sincsen. Már aztán hogy mérhessen ilyen a vendég. . . És husszon a vendég? Mi a keszélyi Strauszlat (a »Hullám« fogadjóssával) tartunk, s azt mondjuk, hogy csak veszdünk el egy, hogy lehet addig is, míg a vendégfogadjóskógyra föl nem épül.

Köszönet nyilváníttás. Mindazok, akik boldogult édesanyját elhunytá fölött családonként részvétnyilatkozattaluk fölkeresni szivesek voltak, úgy édes anyám, mint a magam nevében fogadják hálás köszönetünket. *Goda Gula.*

Gyászrovat. — Ónozó Poldi, Szedged egyik legtitikusabb kocsmáros, mint sajnálattal értesülünk, jobbrete szenderült. A széles körben ösmert és népszerű vendégfogadjó az ottani szaktársaknól kivül nagy számú közönség kíséerte el végső útjára. — *Sass Lajos,* ösmert soproni szaktársunk szét fiatal neje, nyolc hónapi boldog házasság után elhalálozott. Az élete virágjában elhunyt ifjú nő, diszes temetésen az ottani v-ipartársulat tagjai és nagy számú előlék közönség vett részt. — *Rohoncon* Hollenthoner J. nagyvendégfogadjó szép reményekre jogosított fia István, 25 éves korában e hó 7-én jobbrete szenderült. Aldás és béke halmvaikra.

Győri vendégfogadjó Komáromban.

Hagyományos magyar vendégzsereztettel látta a Komáromi vendégfogadjó, kocsmárosok és kávéskók ipartársulatának szikvizelőállító szövetkezete ünnepléyes felavatásával kapcsolatban, a győri vendégfogadjó szikvizelőállító szövetkeztel igazgatóságának és a győri vendégfogadjó ipartársulat élönkének tiszteletére e hó 6-án rendezett ünnepélyre

körébe érkezett győri vendéglősöket és a többi meghívott vendégeit.

A komáromi vendéglősök szikvizelő-állító szövetkezete ezuttal elismerésének ohajtott kifejezést adni azon hasznos szolgálatokért és becses utmutatóskért, amelylyel az itteni szövetkezet megalakítása körül a győri vendéglősök ellátták, viszonzni kívánta továbbá azon szíves vendéglátást, amelyben a győri vendéglősök elnöke és az ottani szikvizelőállító szövetkezet elnöke s igazgatósága több ízben a komáromi vendéglősök szövetkezetének kiküldöttjeit részesítették.

A győri vendéglősök ugyanis nov. 6-án délután érkeztek Komáromba. A vasútállomásnál *Prantner* Lipót, a vendéglősök szikvizelőszövetkezetének elnöke, *Maitz* Rezső, a vendéglősök ipartársulatának elnöke, az igazgatóság és rendező bizottság tagjai fogadták: *Erhardt* Antal a győri vendéglősök ipartársulatának elnökét, *Wölfel* Pál a győri vendéglősök szikvizelőállító szövetkezetének elnökét, *Vizkelety* Sándor titkár, *Kuster* Géza pénztárnokot, *Hannich* József, *Németh* József, *Gáál* János, *Németh* Ferenc *Pernitz* Lajos, *Kranvehor* Elek, *Vajda* János, *Büthler* Kukács, *Kerstinger* Frigyes, *Hatzinger* Mihály, *Tuske* Sándor, *Lúszló* József, és *Sokoray* Sándort. A vendégeket *Prantner* Lipót üdvözölte, kihez a vendégek mentek, ho a házigazda fejedelmi oszonnával látta el őket. Itt *Vizkelety* mondott köszönetet a házigazdának a szíves fogadtatásért, utána *Berinkei* B. üdvözölte a vendégeket, mint a komáromi vendéglősök által létesített szövetkezet megalakításának részeseit és közreműködő munkatársait. Ozsonna után a szikvizgyárat tekintették meg, melynek berendezése mindnyájuk tetszését megzavarta s elismerésüket fejezték ki. A vendégek tisztelőre a gyár működését is bemutatta; a kóstolásnál azonban nem kis meglepetést szerzett a győrieknek, hogy a frissen előtűt töltött szikvizet üvegek kitűnő pezsgőt adtak.

Este 8 $\frac{1}{2}$ órakor a *Maitz*-vigadó emeleti termében a győri vendégek tisztelőre rendezett lakomára igen szép társaság gyűlt egybe. A résztvevő hölgyek közt ott voltak: *Prantner* Lipótné, *Fritz* Pálné, *Horváth* Béláné, *Klacsán* Jánosné, *Horváth* Jozsefné, *Fodor* Jenőné, *Cirány* Imréné. A lakoma komáromi halászlével kezdődött. A felköszöntők sorát *Prantner* Lipót elnök nyitotta meg, aki *Wölfel* Pál győri szövetkezet elnökét és az igazgatóságot köszöntötte fel. Mondanunk sem kell, hogy számos felköszöntés is volt, melyből az együttváltak majdnem mindegyike kivette a részét.

A győri és komáromi vendéglősök testvéries összetartását pecsételte meg e látogatás a társaság éjfélutáni kedves hangulatban maradt együtt.

K. M.

ÜZLETI HIREINK.

Figyelmeztetés. Akik lapjunkt bármily okból a rendez időben nem megkapják, kérjük lapunk kiadóhivatalát egy levelező-lapon értesíteni.

Buziás-fürdő új kezeben. *Buziás-fürdő* a mult napokban gazdát cserélt. Az új firdősök a nagykiindai *Bohn* testvérek, téglagyárosok, akik valamennyire szaktársak is, amennyiben kikindán egy fogadóval rendelkeznek. Igaz, hogy csak az épületnek tulajdonosai, mert a fogadói teendőket más kezek teljesítik.

Rudolf János, ismert vendéglős. *Pozsonyban* megvette a *Wellisch* család által vezetett „Aranymerő” fogadót, amelyet átalakítva és ujonnan berendezve december elején fog ünnepélyesen megnyitani. „*Rudolf*” szálloda cím alatt.

Élő József a fővárosi Szűts és Balika éttermeinek és több az *Andrássy*-úti *Kass* (volt *Drexler*) vendéglőnek hosszú éveken át volt főpincére a *Teréz*-körút és *Szondy*-útra sarkán lévő *Staudhammer*-féle (utóbb *Kis H.* által birt) jó hírnevű éttermet megvette. Élő szaktársunk e hó 4-én nyitotta meg ünnepélyesen üzletét, amelyet kitűnő vezetésével máris alaposan föllendített.

Körömden a Korona fogadóban lévő kávéházat *Gosztolya* Imre kiváló szaktársunk teljes ujonnan renováltatta s azt a mai kor igényének megfelelő csinnal berendezve, újból e hó elején nyitotta meg ünnepélyesen.

Gottvald Rezső kávéháza. *Gottvald* Rezső előnyösen ösmert szaktársunk, utóbb a kassai vasuti vendéglő volt derek üzletvezetője, *Bpsten* a Magyar-utca 3-ik sz. alatti *Genri*-kávéházat megvette. A jönevű s a mi szakmánkhoz tartozók által is nagyban látogatott üzletét *Gottvald* szaktársunk e hó elejével vette át saját kezelésébe.

Kouz Antal, a *Gizella*-téri *Keretéz*-féle vendéglőnek huzamsob időn át népszerű üzletvezetője, az üzletet e hó elejével saját tulajdonába vette át. Kouz szaktársunk jó magyaros konyháját és italaikat figyelembe ajánljuk.

Uj fogadós. Lusztig Vilmes, a főpincéri gárda előnyösen ösmert tagja, utóbb a makói Korona fogadó főpincére megvette a balassagyarmati Magyar király fogadót, amelyet saját kezelésébe és tulajdonába e hó elején vett át. Uj fogadós szaktársunknál pályája fordulóján gratuláljuk.

Eszterházan a nagyvendéglőt *Kámán* József ösmert főpincér a mult hónapban átvette. Uj vendéglős szaktársunk vállalkozásához sok sikert kívánunk.

Bitskey vendéglője. Főpincérségünk egyik ösmert és népszerű tagja, *Bitskey* Gerő, szintén pályát változ-

tatott. *Bitskey* szaktársunk ugyanis megvette a Népszínház és Nagyfuvaros utcák sarkán lévő s utóbb *Szalkay J.* által birt üzletet, amelyet szakszerű vezetése de legkivált jó borai és konyhája miatt a fővárosi közönség, valamint a mi szakmánkhöz tartozók közül ugyancsak nagy számmal látogatnak. Ajánljuk az ösmertösök figyelmébe.

Újpesten az Öz- és Róza-utca sarkán *Bulicsek* Ferenc volt váci-uti vendéglős egy elegáns berendezésű vendéglőt nyitott. *Bulicsek* szaktársunk üzletét szakszerű vezetése, jó konyhája és borai miatt az ottani közönség szívesen látogatta.

Hoffman János ismert fővárosi főpincér *Budán*, a fő-utca 4. szám alatti *Müllner*-féle vendéglőt e hó 4-én átvette. *Hoffman* szaktársunk az üzlet jömenetét már is föllelmetti.

Sátoraljuhelyen a „*Club*” kávéházat megvette *Frisch* Vilmos szaktársunk, a „Magyar-Király” eddigi kávésa. A népszerű kávéj üzletét a mai napon vette át és nyitotta meg ünnepiesen. Kívánunk sok szerencsét!

Budapecsten a külső váci-uti *Bulicsek*-féle vendéglőt mint csaplóros *Beck* József ismert szakember átvette. A népszerű és szakavatott csaplóros az üzlet jönevét és menétét biztosítja.

Sopronban a déli vasút vasut állomás mellett *Muhr* György ismert szakember egy új fogadót építtetett, melynek 12 szep szobáját és több helyiségből álló éttermét a mai kor igényének megfelelően rendezte be. Az új fogadót *Muhr* szaktársunk „*Déli*-vasut”-hoz címve nyitotta meg.

Vendéglő átvétel. *Budapecsten* a *Csengeri*-utca 45. sz. alatt (és *Aradi*-utca sarkán) lévő *Malovetz*-féle jó hírnevű vendéglőt *Muhr* György ismert Magyar-utcai vendéglős megvette, s azt saját kezelésébe a m. hó folyamán vette át.

Munkácsen az „*Öthön*” kávéházat *Klenner* János ismert főpincér megvette s azt saját kezelésébe a mult hó folyamán vette át.

Mitrovicán a „*Zöldfa*” fogadót nem *Resovszky* Ede vasuti vendéglős, mint a mult számunkban tévesen említtük, hanem *Prinner* Gyula ottani s ugyancsak jó nevű vendéglős építtette ujonnan a városban. A 30 szobával rendelkező és modernül berendezett szép üzletet *Prinner* szaktársunk a m. hó közepével nyitotta meg.

Rákóci-vendéglő. *Pap* József a Népszínház-utca 24-ik szám alatt egy csinos vendéglőt rendezett be, amelyet e hó elejével „*Rákóci*” címen adotta a közforgalomnak.

Beregszászon a kaszinó nyilvános éttermei bérletét *Schwinger* Sándor ismeri löcsei vendéglős nyerte el. A szép

és terjedelmes helyiségeket *Schwinger* szaktársunk most újonnan renováltatta és rendezte be.

Ujvidéken a Winkler-féle söresarnokot *Fuchs* György ottani vendégül okt. 15-én átvette s azt izletes konyhája és jó italaival rövidesen lendületbe hozta.

Roháts János vendéglős szaktársunk szerezzen-utajai Karikás-féle vendéglő népszerű gazdája, a szerezzen-utaj 22. szám alól egy elegánsan berendezett új vendéglőt nyitott. Roháts szaktársunk új üzlete menetelét és jó hírnevét, kitűnő italai és jó magyaros konyhájával már is megalapította.

Szombathelyen a Széjedy Ferenc-utcabán lévő »Arany patkó« vendéglőt a házzal együtt *Horváth I.* rumi nagy-vendéglős megvette, melyet emeletre építve fogadónak alakítottát át. A 12 szobával és megfelelő étteremmel rendelkező új fogadó megnyitása e hó végével történik.

Kovalcsik István előnyösen ösmert fővárosi vendéglős a m. hó közepével átvette a Felsőerdősor 50. sz. alatti *Farkas-féle* vendéglőt. Kovalcsik szaktársunk üzlete jömenetelét jó konyhája és italai biztosítja.

Komáromban a »Korona« kávéházat *Klacsán János*tól *Neuman Armin*, jánosházi (Vas megye) kocsmáros megvette, s ezt saját kezelésébe e hó 10-én vette át.

Kerestetnek. T. olvasónkát kérjük, hogy az alább keresett címek hollétét, kártársias részvételét, a megtudni óhajókkal egy levelezésben értesítsék.

Lilinger Ferenc győri sétátéri vendéglőnek új főpincérre hollétét *N. F. kávé*s (Győr, Erzsébet-kávéház) egy l-palona kéri tudatni.

Kolesza Ferenc (konyhamész és pincér) hollétéről akik tudomással bírnak, kérjük őket egy lev.-lapon »Fogadó« szerkesztőségé címén hírt adni.

Komzák György, Újpesten a Virág-utca 19-ik sz. alatti Polgári-féle vendéglőt, november másodikán átvette. Komzák szaktársunk az izlet jömenetét és menetét jó boraival és konyhájával már is biztosította.

Varasdon, a főtéren, *Weisz A.* szaktársunk a v-telepik II. sz. fogadó volt bérlelője egy előkelő színvonalú kávéházat rendezett be, amelyet ünnepélyesen a m. hó közepével nyitott meg.

Üzletátvételék. *Eiselt* Mihály Budapestben a Csengeri-utcai Rabata-féle vendéglőt e hó elejével átvette. — *Scheiring* József a VIII. ker., Góly-utca 38. sz. alatt lévő vendéglőt *Eberhardt Gábor* szaktársunktól vette át.

Helyváltozások. *Dávid* Sándor szaktársunk a szegedi Vasuti vendéglőt fog. állását töltötte be. *Teller* Vilmos Epesten a Gambrius söresarnok fog. állását töltötte be. *Németh* Vince a percsényi gyári vendéglőt fog. állását foglalta el. *Szombathely* (W. K. tudósítása) *Lelovics* Boldizsár a Hungária étterem fog. állását, míg helyét u. ott a kávéházban *Fisztzer* György töltötte be. *Reitz* Gáspár a szentesi vasuti vend. fog. állását foglalta el. *Jó* Imre

a szekelyudvarhelyi központi fogadó fog. állását töltötte be: *Brassóban* a Bukaresti vend. fog. állását *Révész*; *Dezso* töltötte be; u. itt *Hell* János a szobap. és étlapkih. állást nyerte el. *Fáncsik* János Aboson a vasuti vendéglőt éth. állást nyert. *Ruff* Frigyes az indiai vasuti vend. fog. állását töltötte be. *Demkó* Jenő a huszti Nagyfogadó fog. állását nyerte el. *Lobstein* Árpád Zalánban a nagyfogadó fog. állását tölti be. *Szombathely* (W. K. tudósítása) *Nagy György* a Kikáker-féle étterem fog. állását és *Tóth* István a b.-aludai Hattyú-fogadó fog. állását tölti be. *Lobstein* Árpád a zalánai nagyfogadó fog. állását tölti be. *Gellért* a brodi vasuti vendéglőt fog. állását foglalta el. *Mármarszögezen* a Vadász-fogadó fog. állását újból *Darócz* Lajos foglalta el. Az »Ujhorb.« söresarnok fog. állását *Haller* Dezso, az Uradalmi söresarnok fog. állását *Patkay* József és a Korona fogadó kávéháza s-fizető, állását *Kremnicky* Lajos foglalták el. »Barok«-söresarnokban *Löv* Samu. éthördő és *Magyari* Dénes a »Zóna« fogadóban mint fizető, működnek. *Királyháza* a vasuti vendéglő fog. állását *Freiber* Lajos és a bátyai vasuti vendéglő fog. állását *Németh* Állás töltöttek be. *Szalay* József u. ott éth. állást foglalt. *Poszonyban* a Lercher söresarnok fog. állását *Huszti* Matyas, az éthördő, állásokat *Kugler* Ferenc és *Horváth* Dezso a Pozsony-utjvárosi állomás fizető, állását *Kovács* Ferenc a »Successio« kávéház fog. állását *Maitz* Ferenc és u. itt a s-pincérei, *Leubwöl* Agost a Láng kávéház fog. állását *Schurder* József és u. ott a s-fizető, állását *Hofbauer* János, a »Nemzeti« fogadó étermi fizető, állását *Mähr* Gyula és u. ott a kávéházi fizető, állását *Kálmán* Lipót a »Vöröskereszt« fogadó étermi fog. állását *Kendik* Sándor és a »Stefánia« kávéház s-pincérei állását *Zsovanec* Endre töltik be. *Kassán*, *Sehalkház* nagyfogadónak *Zart* Lipót fog. mellett, *Németh* Péter étlápor *Kapitány* László és *Kovács* Pál mint éthördők működnek. A vasuti vendéglő fog. állását *Dicker* József, míg Európa fogadó étermi fog. állását *Szigovinyi* János foglalták el. *Mihálóvitsné* »Pizeni« éteremben *Németh* Sándor és *Gröller* Ferenc éth. állást nyertek. A »Japan« kávéház fog. állását *Szell* Ferenc, a »Milenium« kávéház fog. állását *Fischer* Antal a »Bihar« étterem fog. állását *Malár* István s u. ott az éth. állást *Szántó* László töltik be. *Újvárt* a »Korona« fogadóban *Herschkovic* Miksa főpincér mellett az éth. állásokat *Csnpur* József és *Kolatsovszky* Aladár, a Herz-féle étterem fog. állását *Filóp* Gy. József, a »Magyar- király« kávéház főpincérei állását *Aray* Dezso töltik be. *Sátorajuhelyen* a Vasuti vendéglő l.-II. oszt. éterme főpincérei állását *Lahr* Henrik és a »Magyar-Király« fogadó fog. állását *Auguszta* Károly foglalták el. A csapi vasuti vendéglőben *Gombár* István fog. mellett az éth. állást *Mayer* Ferenc tölti be. *Vácon* a »Kuria« fogadó vendégzobai fog. állását *Paty* József tölti be; az éteremben u. ott *Bakcsy* József éth. állást foglalt el. *Erek-útváron* a Vasuti vendéglőben *Rehling* Antal és *Horváth* éthördők és *Kattaner* Pál a III. o. fizető, állást foglalták el. A »Nemzeti« szálloda fog. állását *Szisz* Gyula tölti be. U. itt az éth. állást *Brunner* Károly és a Lapka kávéház s-fizető, állását *Koltay* József nyerték el. **Komáromban** a központi kávéházban *Hauke* József fog. mellett *Drozd* István és *Godavszky* Lajos s-pincérek, a Sport kávéházban *Szitt* Mihály fog. *Lackner* Sándor tekeőr és *Gergely* Balázs s-pincér működnek. *Seidner* László a Grand kávéházban tekeőri és *Nagy* István s-pincérei állást nyertek.

HÉTRŐL — HÉTRE.

A jó ösmérősök.

Amikor *Ekamp Gyula*, ezidőszent Bikszádnak népszerű fogadása, a munkácsi Csillag-fogadóba került főpincérnek, új minőségben már megfor-

dult egy-két helyen, úgy hogy az új leti és vendégviszonyokat túl a Dunán és Tiszán, de azokon innen is teljesen ösmerte. Mindazonáltal az új helyen is voltak dolgok, szokások, amit, ismernie volt szükséges s amiről elődje és a már régebben ott lévő éthördő ugyancsak kimerítően tájékozottak. Utóbbi különösen fölhiatta figyelmét egy II - y nevű főhadnagra, aki folyton mulatos kedvében volt, akár volt pénze akár nem. — H - y főhadnagy! — mondta *Ekamp Gyula* — hiszen ez jó ösmérősöm, és ha jól emlékszem, még 28 pohár sörrelm is tartozik, — (Valahol Szekesfehérváron jöttek egymással keresleti viszonylatba.)

De e főhadnagnak szinte ösmérős-ként tűnt föl az új főpincér. — Mintha valahol láttam volna! — jegyezte meg vacsora közben — Hogyne, — válaszolt rá *Ekamp*. — Szekesfehérváron, honnan még 28 pohár sörrelm is méltozatik tartozni... A tiszték között (többször ismerték *Ekamp*ot) lett erre mosoly és kacaj, míg az ekkert aposztrófolt főhadnagya a legsötétebb haragot szikrázott. — Hogy merészel nekem ilyesmit mondani! — fordult vérbeforgó szemekkel a főpincérhez. — De hiszen főhadnagy ur, — szölt a mosolygós *Ekamp* — nem most, majd később kérem kiegyenlíteni ezt a kis differenciát. — A főhadnagya még jobban dühbe gurult. — Hat micsoda eljárás ez stb. ilyen és nem épen valami enyhé hangon szóllalt föl ismét — De 'iszen nem tesz semmit főhadnagy ur, majd a számalásnál rendbe hozzuk a dolgot — felelt ismét az új főpincér.

A vége pedig az lett a dolognak, hogy H - y főhadnagya 5 liter bort rendelt (mérgeben), a cigányoknak, az asztalára is annyit és éjelig mulatott. Közben az éthördő újból figyelmeztette főpincérét, hogy megint csak adós marad a főhadnagya. — Legyen nyugodt, mondta *Ekamp Gyula*, nem mulat ő ezután, ha nincsen pénze. De nem is maradt adós sem most, sem máskor: a 28 pohár sört is kifizette. Így azon, hogy a kávéházi főpincérnél még azon éjszaka 20 és majd minden második napon 20—30 forintnyit kontól eszközött.

Aki nem állott mindenkiel szóba.

Ónozó *Pöldi* bátyánkat a szegedi rakparti jó kocsmáros, annak sült halait, jó buckai borát valamint flegmaticusságtat majd minden tiszamenti ember ösmerte. De ösmerték a mi szakmánkhöz tartozók is, akik úgy delutánonként zívésen látogattak el hozzá egy-egy sült keszgre, egy-két pohár buckaira. A többek közt betétre hozzá egy előkelő uri ember is. (*Pöldi* bátyánk flegmaticusságtat tanulmányozandó) s a rendelt ételt ily szavakkal: nekem ilyen, nekem olyan nem kell! — négyzer egymásután visszaküldte. *Mikor* pedig *Pöldi* bátyánk az éte-

leket minden megjegyzés nélkül szállította vissza, a mi uri emberünk nem állhatta tovább és megkérdezte a flegmatikus kocsmáros, hogy az ilyesmire mért nincs egy árva szava sem? — Tudja meg uram, — felelte rendhathetetlen nyugalommal, — én minden jött-mentel nem szoktam szóba állni! — Poldi bátya — sajnos —, most már a legelső fogadóssal, Szent Péterrel, vagy egyik másik helyesebb anygalkával diskuráljat.



Pi-piros a . . .

Pi-piros a cseresznyefa
Virága,
De pirosabb az én babám
Orcója;
Gyöngy a szeme, mint a csillag
Ügy ragyog,
Kívált hogyha a szemembe
Mosolyog.

Ingó-ringó a nádasnak

Vesszeje,
De még inkább az én babám
Termete;
Hajladozik mint a nádszál
A szélbe —
De nem hajlik csalfa legény
Ölébe.

Tüzes bort terem a Ménes

Oldala,
De tüzezebb az én babám
Ajaka,
Ha megcsókol majdnem elég
Tőle számb,
Hej, nincs ily több kislány mind az
Én babám!

Másd János.

Előadás. A kávéházi tanonc a d. e. 10—11 óra közben átmege az éttermi kollégához, s azon körülménnyel fogva, hogy ő nem látogathatja a szakiskolát, föl hívja, hogy tartson neki szakelőadást. A szakiskolát látogató éttermi kolléga komoly pózba vágja magát és kávéházi kartársának ilyen előadást tart: — A kávéházi pincérség olyan mesterség, hogy ahhoz szakiskola nem szükséges. Egy kávé, egy újságot mindenki oda tud vinni a vendégnek . . . A reggeli fizetőpincér ekkor toppanik be és hallja az előadó szavait. — Mit hadonálsz itt te, hogy a kávéházi pincérnek nem kell tudomány! — s ennek is, meg a másinak is egy barackot nyomott a fejére.

HIRDETÉS.

A „Vendéglősök országos fogasztási és hitelszövetkezete“

megalakulván, tagjainak a szükséges cikkeket: bort, húst, fűszert, palinkát, fát, szeset stb. a nagybani vásárlás áráiban szállítja és közvetíti. A szövetkezethez érkező megrendelések pontosan és gyorsan intézhetnek el. — A kiszolgálás megfelelő voltára a vendéglősökhöz álló bizottság ügyel fel. A legjobb minőségű árukat szállítjuk. A mai elviselhetetlen drágaság indokolja, hogy a vendéglősök saját jól felfogott érdekében a szövetkezet tagjai sorába belepjenek és így a szövetkezésben rejlő előnyöket javukra kihasználják. :: Vidékről érkező megbízásokat azonnal teljesítünk. ::

Levélcím: 1-6
Vendéglősök országos fogasztási
és hitelszövetkezete

Budapest. IX., Ferenc-körút 6. sz.

Szerkesztői üzenetek.

Kéziratokat nem adunk vissza. — Névtelen levelekre nem válaszolunk.

R-y G. Arad. *Rákóczi-utra* nem a nagykorulat, hanem a Keresepárt változtatta az említtet nov. első utáni Tanácsai határozat. Minél fogva most már többet a „Fogadó“ se Keresepi — hanem *Rákóczi-ut 13.* sz. alatt létezik.

T. G. R. K.án. A rossz szag hordót különböző módon lehet használhatóvá tenni. A legbiztosabb és legradikálisabb mód mindenesetre az, ha a hordót szétszedjük, belső lerakódásokat tisztára levakarjuk és aztán forró vízzel és kéfélessel teljesen tisztára hozzuk. Így végképpen elpusztulnak a rossz szagot okozott gombák. Mikor aztán ismét összerakjuk, kevés kengőzt adunk neki. Ha nem akarjuk a hordót szétszedni, akkor friss oldatlan mézst dobunk a hordóba (alkitlenként 50 grammot körülbelül, ha valamivel több az sem árt) és öntünk rá megfelelő mennyiségű vizet, jól beindozsolyjuk és erőss rázással hengerítjük és tömörítjük a két fennre állítjuk, hogy a mézoldat minden kis belső rést alaposan átáztasson. Ezt a műveletet, mint egy 20 percig végezzük és aztán az oldatot kibocsátjuk és tiszta vízzel addig öblögtetjük hasonló módon amint az oldattal bántunk, míg a beöntött tiszta víz teljesen tisztára kerül ki a hordóból. Ha aztán meggyőződünk, hogy a rossz szag elűnt, egy kis kengőzt bocsátunk bele és a hordó megint használható.

M-y G. Kemesfalja. Egyik kérdésre fenti üzenetünk, míg a másikra (penészes bor —) itt adjuk a választ: — Tiszta táblaajlatl ontson a bor felszínére, s a hordót hengeresse ide-oda, aztán deritse és kétheti pihenés után fejtse le. Ha két hét után még lenne némi szaga a bornak, ezen eljárást megismételjük. Miután pedig az olajnak az a tulajdonsága, hogy mindenféle szagot magába vesz, így a penészes vagy hordószagot is és a bor kellemes illatát két-három napig is 5-6 hónapig pihenni hagyjuk, mely idő alatt az elvesztett illatot onmagából ismét feljlesztzi.

H. F. és R. J. A négy db. „Vendéglősök Naptárát“ jegyzékbe vetjük, s a mult évé idei Almanach kiadványainkat költöttük 20-20 fillér postai költséget alkalommal kérünk leküldeni. — Sch. J. Zalathna T. ut. becses intézkedéséért ez uton is köszönet és köszöntés! — Z. J. T. Szt.-Márton. Alapszabály és szükséges tájékoztató kuldése iránt intézkedünk. —

V. A. Mahó. L-lejárt 1907 március 1-én történiik. Arról is szives köszöntés! S. K. Csáktornya. A fontos postai küldemények költött köszöntésért hasonló szives üdvözlötünk! — Sch. F. Szeged. Az így lehet akként, ahogy tudatni méltóztatik. Azonban jól és helyesen megyes úgy van, ahogy azt mi írjuk meg; még pedig — a mi számunk szempontjából. Egyöbönt az Ön állítása is igazságon alapszik. — H. K. Lécse és G. D. Nagyvárad. Az így rendez van; szíveslyen üdv! — K. E. Szeged. Lapja Európából Newyorkba küldetett. Előzetes lapok és pedig nagy pontosan, szintén oda jártak. — T. L. Poprád. A P-ra vonatkozó ügyet mi is mielőbb szeretnénk megvalósítani, de hát nehéz ilyenkor az effele dolog. Minden részről hasonló üdv!

M. Gy. Nagyvárad. Lelkiismeretes jó tudóstóra, ha ott volna is ilyen, még akkor is szükségünk van Minél fogva szives ajánlatát köszönjük és várjuk az eseményeket. Lapot a jelzett címeknek küldtünk. — L. F. Kassa. Azt kérdezi, hogy mit tartunk a v.-bankról? — hát — ugy szólna — semmit se. Legelőbb annyit hogy a pincérségnek ezett együtt még több galibája van. — R. T. Ugradi. Ha kívánalmánk eléget tehetünk, akkor csak jól fogunk ajánlani s hogy ilyen akadjon, rajta leszünk. — Lap új címre ment. Szives üdv! — B. J. R.-Szombat. Lap menetet és címajzítás megöltent. Új helyén egy kis lapiránti „ügybuzgalomra“ kérjük. Üdv!

Vendéglősök Naptára

az 1907. évre.

(Fogadós-, vendéglős-, kávé- és pincér-Almanach).

= Vendéglői szakácskönyv. =

A kiadásunkban megjelenő **Vendéglősök Naptára** gazdag tartalommal fogja elődjeit, a már két ízben megjelent „Almanach“-ot követni. Kiváló szakácsközlemények, étrendek és az újabb gasztronómia, (konyhaművészet) az ételek készitési módja stb. stb. fogják a **Vendéglősök Naptárának** tartalmát képezni. Kézi könyvet fog képezni a fogadós, vendéglős, kávé-, kocsmáros és pincérnek részére és minden e szakmába tartozó, nagy hasznát fogja venni.

A „**Vendéglősök Naptára**“ már karácsonyra (1906. december 25-re) megjelenik, úgy, hogy lapunk előfizetői, illetve megrendelőink a naptárt már az ünnepekben kézhez kapják.

A **Vendéglősök Naptárának** ára portmentes megküldéssel együtt két korona lesz.

= Hirdetéseket =

a **Vendéglősök Naptára** részére elfogadjuk lapunk kiadóhivatala. Hirdetésekre igen alkalmas a nap-¹⁶ mivel szakkörökben nyer elterjedt. A hirdetésok *sürgösen* adandók fel a „*Fogadó*“ kiadóhivatalának.

Megrendelések a „*Fogadó*“ kiadóhivatalához intézendők, Budapest, VIII., Keresepi-ut 13.